

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, po sucu Dubravki Kuveždić, u pravnoj stvari tužitelja RAMS d.o.o. Tenja, Sarvaški put bb, OIB 87307332589, koje zastupa punomoćnik Tomislav Filaković, odvjetnik u Osijeku protiv tuženika Đakovačko-osječka nadbiskupija Caritas Osijek ustanova socijalne skrbi, Osijek, J.J. Strossmayera 58, OIB 29832067152, koje zastupa punomoćnik Zoran Šarić, odvjetnik u Osijeku, radi isplate iznosa od 2.330.000,00 kn, nakon zaključene glavne i javne rasprave održane 24. svibnja 2018. u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Davora Bestvina, odvjetnika u Osijeku i punomoćnika tuženika, te objavljene presude dana 20. lipnja 2018.,

presudio je

1. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku CARITAS ĐAKOVAČKO-SRIJEMSKE BISKUPIJE iz Đakova da tužitelju RAMS d.o.o. Osijek isplati iznos od 2.330.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom na navedeni iznos koja teče od 1. siječnja 2003. do isplate, kao i da tužitelju nadoknadi trošak parničnog postupka, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe."

2. Tužitelj je dužan tuženiku nadoknaditi parnični trošak u iznosu od 494.950,00 kn (četiristotinedevedesetčetiri tisuće devetstopedeset kuna) u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj tužbom i tijekom postupka tvrdi da su tužitelj i tuženik zaključili dodatak ugovora o izvođenju radova od 6. prosinca 1996. a predmet Ugovora je nastavak radova na duhovno rekreacijskom centru Satnički ribnjak (Emaus). Vrijednost ugovorenih radova je iznosila 2.330.000,00 kn. Ugovoreni posao je tužitelj u cijelosti obavio sukladno ugovornim odredbama i pravilima struke, a tuženik preuzeo objekt. Tuženik se obvezao ugovorene radove platiti do 31. prosinca 2002. Kako tuženik nije ispunio svoj dio ugovorne obveze, tužitelj predlaže da sud po provedenom postupku donese presudu kojom se nalaže tuženiku Caritas Đakovačko-srijemske biskupije iz Đakova da tužitelju isplati iznos od 2.330.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 1.1.2003. do isplate. Tužitelj je na ročištu od 28.

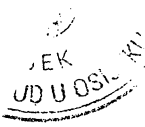
veljače 2008. dostavio podnesak u kojem je tuženikom označio Biskupija Đakovačko i srijemska Caritas Osijek, ustanova socijalne skrbi.

U odgovoru na tužbu tuženik se protivi tužbenom zahtjevu u cijelosti, navodi da je netočno da su stranke zaključile Ugovor od 6. prosinca 1996., jer isti nije potpisan od strane tuženika, a jedna od ugovornih strana je Caritas Osijek, a ne tuženik. Navodi da mu je poznato da je tvrtka RAMS d.o.o. Osijek imala određena novčana potraživanja, ali od Caritasa Osijek, s kojom pravnom osobom je bila u poslovnom odnosu, ali je Caritas u cijelosti podmirio potraživanje tužitelja za izvedene radove na predmetnom objektu. Tuženik ističe prigovor promašene pasivne legitimacije, te predlaže odbiti tužitelja s tužbom i tužbenim zahtjevom i obvezati ga na naknadu parničnog trošak. Tuženik je tijekom postupka istaknuo prigovore zastare pozivom na odredbu članka 374. starog ZOO-a, prigovor presuđene stvari, navodeći da je ovo potraživanje obuhvaćeno u postupku koji je vođen između stranaka kod ovoga suda pod brojem P-300/01, da je potraživanje tužitelja plaćeno, jer je obuhvaćeno izvansudskom nagodbom od 1. ožujka 2005.

U cilju utvrđivanja činjenica radi donošenja odluke o osnovanosti tužbenog zahtjeva pročitani su: dodatak Ugovora o izvođenju radova od 6. prosinca 1996. zaključen 15. veljače 1998., troškovnik od 15. veljače 1998. s obračunom izvedenih radova od 2. listopada 1999., obračun izvedenih radova na duhovno-rekreacijskom centru "Emaus" od 2. listopada 1999., dogovor od 2. listopada 1999. (list 13 spisa), okončana situacija br. 1 od 18. prosinca 1998. s obračunom izvedenih radova, Situacija br. 1 od 30. studenoga 1997., okončana situacija br. 2 od 31. prosinca 1997., dopis tuženika od 15. listopada 1999., izvod iz registra trgovačkih društava u RH (list 29-32 spisa), izvadak iz sudskog registra za tuženika (list 35 i 36 spisa), Obavijest o razvrstavanju poslovnog subjekta prema NKD od 4. veljače 2002., obavijest Središnjeg državnog ureda za upravu od 4. svibnja 2004., Ugovor o darovanju od 14. srpnja 2006. s ovjerom javnog bilježnika, Potvrda ovoga suda R3-3978/10 od 3. rujna 2010., Obavijest Središnjeg državnog ureda za upravu od 18. ožujka 2009., izvansudska nagodba od 1. ožujka 2005., saslušani su svjedoci Petar Perić, Željko Kraljičak, Josip Škorić i Srećko Lovrinčević, Okončana situacija 2 od 2. listopada 1999. sa građevinskom knjigom (list 160-168 spisa) i građevinski dnevnik (list 169-203 spisa), Izjave Marijana Ravlić od 28. listopada 1996., 1. travnja 1997., 23. travnja 1997., 5. lipnja 1997., 30. lipnja 1997. i 30. srpnja 1997., pročitana je presuda ovoga suda P-300/01 od 25. veljače 2004., rješenje VTS RH br. Pž-2203/04 od 15. lipnja 2004., rješenje ovoga suda St-149/01 od 25. veljače 2005., St-2219/16 od 16. studenoga 2016. i 5. svibnja 2017., rješenje Tt-07/197 od 9. veljače 2007., Ugovor o izvođenju radova od 6. prosinca 1996., Okončana situacija 1 od 30. prosinca 1997., Dodatak Ugovoru od 18. srpnja 1997. sa specifikacijom izvedenih radova.

Iako je tužitelj tužbom tuženikom označio Caritas Đakovačko-srijemske biskupije, a podneskom predanim na ročištu od 28. veljače 2018. ispravio naziv tuženika, te tuženikom označio Biskupija Đakovačka i srijemska Caritas Osijek, ustanova socijalne skrbi te je rješenjem VTS RH br. Pž-709/12 od 7. veljače 2013. je utvrđeno da se ne radi o subjektivnoj preinaci tužbe već ispravljenom označavanju tuženika, te su prigovori tuženika o subjektivnoj preinaci tužbe neosnovani u cijelosti.

Tijekom postupka između stranaka nije sporno da su bili u poslovnom odnosu temeljem Ugovora o izvođenju radova od 6. prosinca 1996. po kojem se ovdje tužitelj kao izvoditelj za ovdje tuženika kao investitora obvezao izvesti radove na duhovno-rekreacijskom centru Satnički ribnjak za točno navedeni iznos i u navedenim rokovima.

 Tijekom postupka je sporno da li je osnovano potraživanje tužitelja u iznosu od 2.330.000,00 kn temeljem dodatka Ugovoru od 15. veljače 1998. jer tuženik ističe prigovor promašene pasivne legitimacije navodeći da ovaj ugovor nije potpisan od strane tuženika, te da li su osnovani prigovori tuženika o presuđenoj stvari, jer navodi da je potraživanje tužitelja obuhvaćeno u parničnom postupku između stranaka vođenim pred ovim sudom pod brojem P-300/01 odnosno da je potraživanje tužitelja a plaćeno izvansudskom nagodbom od 1. ožujka 2005., kao i da li je osnovan prigovor zastare tuženika.

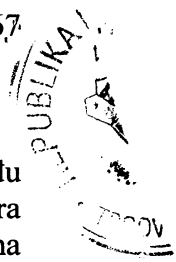
Iz presude ovoga suda P-300/01 od 25. veljače 2004. je vidljivo da je postupak vođen između tužitelja RAMS d.o.o. Osijek protiv tuženika CARITAS Osijek te da je donesena presuda po kojoj je tuženik dužan platiti tužitelju iznos od 267.315,09 kn sa zakonskom zateznim kamatama od 1.1.1998., a preostali dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 918.812,00 kn je odbijen. Iz obrazloženja je vidljivo da se tražbina tužitelja odnosi na Ugovor o izvođenju radova od 6. prosinca 1996. i dodatak istome od 18. srpnja 1997. temeljem kojih je tužitelj tuženiku ispostavio situacije br. 1 od 30.11.1997. na iznos od 209.105,38 kn, situaciju br. 2 od 31.12.1997. u iznosu od 1.186.127,03 kn. Presudom VTS RH Pž-2203/04 od 15. lipnja 2004. je odbijena tuženikova žalba i potvrđena presuda ovoga suda br. P-300/01 u točki 1 izreke, a preinačena u točki 3 o troškovima postupka.

Kako se potraživanje tužitelja u ovoj pravnoj stvari temelji na dodatku Ugovora od 15.2.1998., te imajući u vidu potraživanje tužitelja u predmetu ovoga suda P-300/01, sud je utvrdio da je prigovor tuženika o presuđenoj stvari neosnovan u cijelosti.

Iz ovosudnog spisa St-149/01 je vidljivo da je nad tužiteljem RAMS d.o.o. rješenjem od 22. studenoga 2002. otvoren stečajni postupak, te da je stečajni upravitelj obavijestio stečajno vijeće da stečajni dužnik vodi postupke, a između ostalih i protiv Caritas Osijek u predmetu P-300/01. Rješenjem St-149/01 od 14. veljače 2005. je prihvaćen izmijenjeni stečajni plan po kojem se stečajni dužnik obvezao isplatiti vjerovnicima I. višeg isplatnog reda i II. općeg višeg isplatnog reda navedene tražbine u 100 postotnom iznosu, a u koji ulazi i međusobni obračun između stečajnog dužnika Caritas d.o.o. Osijek, tako da se međusobne tražbine prebijaju, time da je tražbina Caritas d.o.o. Osijek ukupno 181.617,67 kn i po presudi ovoga suda P-300/01, a isplata slijedi 31. srpnja 2005.

Iz izvansudske nagodbe od 1.ožujka 2005. je vidljivo da postoji novčano potraživanje tvrtke Caritas d.o.o. Osijek u ukupnom iznosu od 317.772,00 kn od tvrtke RAMS d.o.o. Osijek u stečaju, a da tvrtka RAMS d.o.o. u stečaju ima novčano potraživanje od tvrtke Caritas d.o.o. Osijek u ukupnom iznosu od 593.818,00 kn. Nakon izvršenog prijeboja ostaje dug tvrtke Caritas d.o.o. Osijek prema tvrtki RAMS d.o.o. u iznosu od 279.039,00 kn, a koje se ista obvezuje platiti u 4 obroka od 69.000,00 kn koji dospijevaju od 1. travnja 2005. do 1. srpnja 2005. Iz nagodbe je također vidljivo da se međusobna potraživanja stranaka odnose na predmet ovoga suda P-957/04 i St-149/01.

Imajući u vidu rješenje ovoga suda St-149/01 od 14. veljače 2005. o međusobnom obračunu stečajnog dužnika i Caritas d.o.o. te sadržaj izvansudske nagodbe od 1. ožujka 2005. sud je utvrdio da potraživanje tužitelja u ovoj pravnoj stvari iz Ugovora od 15. veljače 1998. u iznosu od 2.330.000,00 kn nije obuhvaćeno u stečajnom postupku tužitelja niti u izvansudskoj nagodbi, te je prigovor tuženika da je potraživanje tužitelja u ovoj pravnoj stvari plaćeno izvansudskom nagodbom neosnovano u cijelosti.

Iz Dodatka Ugovoru od 15. veljače 1998. je vidljivo da je isti zaključen između Caritas Osijek kao investitora i RAMS d.o.o. Osijek kao izvoditelja, te da je predmet Ugovora nastavak radova na duhovno rekreacijskom centru Satnički ribnjak u 1998., te da je ugovorena cijena radova 2.330.000,00 kn, a radovi će biti dovršeni do 30. listopada 1998. a plaćanje će se vršiti prema ovjerenim mjesečnim situacijama do 31. prosinca 1998. Ovaj ugovor nije potpisan niti ovjeren od strane investitora Caritas Osijek.

Iz troškovnika za izvođenje radova na duhovno-rekreacijskom centru Caritasa Emaus na lokaciji Satnički ribnjak u 1998. godini (list 6-8 spisa) i obračuna (list 9-11 spisa), te okončane situacije br. 2 (list 159 spisa) je vidljivo da troškovnik, obračun radova i okončanu situaciju nije potpisao investitor Caritas dok su isti potpisani od strane RAMS-a i nadzornog inženjera.

Iz iskaza, tijekom postupka saslušanih svjedoka Petra Perić i Željka Kraljičak koji su u vrijeme poslovnog odnosa između stranaka bili zaposleni kod tuženika je vidljivo da im je poznato da su stranke bile u poslovnom odnosu, da je dogovore vodio pokojni msg. Martin Radman, kao i da su potpisali dogovor na listu papira od 2. listopada 1999. koji se nalazi na listu 13 spisa.

Iz iskaza svjedoka Josipa Škorić, koji je nadzirao radove imenovan od strane tuženika je vidljivo da mu je poznato da su stranke bile u poslovnom odnosu, te da je zapelo na konačnom obračunu.

Iz iskaza svjedoka Srećka Lovrinčević je vidljivo da mu je poznato da su stranke bile u poslovnom odnosu, te da je do sukoba došlo zbog neplaćanja izvedenih radova, te da su utvrđeni nedostaci koje tužitelj nikada nije otklonio.

Iz dogovora od 2. listopada 1999. napisanog rukom na listu papira koji se nalazi na listu 13 spisa je vidljivo da se prihvaća dogovor da se okončana situacija prihvaća u iznosu od 1.500.000,00 kn, a isplata izvedenih radova će se izvršiti u periodu od 3 godine i to 31.12.2000., 31.12.2001. i 31.12.2002. u iznosima od po 500.000,00 kn.

Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno, svih dokaza zajedno kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka sud je utvrdio da tužitelj tijekom postupka nije dokazao da je Ugovor od 15. veljače 1998. potpisao tuženik, kao i troškovnik, te obračun troškova i okončanu situaciju br. 2 od 2. listopada 1999., a iz iskaza tijekom postupka saslušanih svjedoka sud nije mogao utvrditi na koju okončanu situaciju se odnosi dogovor od 2. listopada 1999., jer je tužitelj tijekom postupka dostavio nekoliko okončanih situacija i to Okončanu situaciju br. 1 od 30. prosinca 1997., situaciju br. 1 od 30. studenoga 1997., situaciju br. 1 od 18. prosinca 1998. i okončanu situaciju br. 2 od 2. listopada 1999., te je ocijenio osnovanim prigovor promašene pasivne legitimacije tuženika.

Prilikom donošenja odluke sud je imao u vidu da su se tužitelj i tuženik i unatoč presudama ovoga suda P-300/01 i P-957/04 (u koju sud nije mogao izvršiti uvid jer se po podacima iz P upisnika ovoga suda nalazi u arhivi, a po podacima arhive spis je uništen, jer je stariji od 10 godina) dogovarali i to u predmetu St-149/01 i izvansudskoj nagodbi od 1. ožujka 2005.

Sud je također imao u vidu da je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak 22. studenoga 2002., te da je potraživanje iz dodatka Ugovoru od 15. veljače 1998. u iznosu od 2.330.000,00 kn po okončanoj situaciji 2 od 2.10.1999. trebalo biti predmetom nagodbe između stečajnog upravitelja tužitelja i ovdje tuženika. Međutim u stečajnom predmetu St-149/01 o ovom potraživanju tužitelja nema nikakvih dokaza. Kako tužitelj tijekom postupka nije predložio izvođenje dokaza građevinskim vještačenjem sud nije mogao utvrditi da su radovi iz ugovora od 15.2.1998. obuhvaćeni u radovima iz građevinske knjige i građevinskog dnevnika.

Zbog svega navedenog sud je potraživanje tužitelja ocijenio neosnovanim, odbio i presudio kao u izreci. Budući je odbio tužbeni zahtjev zbog promašene pasivne legitimacije sud se nije upuštao u ocjenu prigovora zastare.

Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stav 1. i 155. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14, dalje ZPP), te tuženiku nisu priznati podnesci do donošenja presude VTS RH od 7. veljače 2013., jer isti nisu bili potrebni za vođenje parnice i služili su za odugovlačenje postupka.

Tuženiku je priznat ukupni trošak u iznosu od 494.950,00 kn, koji se odnosi na sastav odgovora na tužbu po Tbr. 8. stav 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 148/09, 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15, dalje OT) u iznosu od 23.300,00 kn, sastav 3 podneska od 7.11.2013., 25.11.2013. i 4.6.2014. u iznosima od po 23.300,00 kn. Pristupe na 11 ročišta po Tbr. 9. stav 1. OT u iznosu od po 23.300,00 kn, pristup na 3 ročišta po Tbr. 9. stav 2. OT u iznosu od po 11.650,00 kn, te pristup na 3 ročišta po Tbr. 9. stav 5. OT u iznosu od po 5.828,00 kn, te PDV u iznosu od 98.990,00 kn.

U Osijeku 20. lipnja 2018.

S U D A C :
Dubravka Kuveždić, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može nezadovoljna stranka uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, pismeno u 4 primjerka, u roku od 8 dana od dana objave, putem ovoga suda.

ZA TOČNOST OTPRAVKA

ovlašteni službenik:

Darija Milicević

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Osijeku

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-145/2018-67

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Dubravka Kuveždić

Datum pravomoćnosti:

Datum ovršnosti:

**Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:**

Ispravlja se klauzula pravomoćnosti od 9. 1. 2019. taka da ispravljena glasi:

Presuda od 20. 6. 2018. u točki II po kojoj je naloženo tužitelju platiti tuženiku parnični trošak od 388.733,73 kn pravomoćna je dana 30. 10. 2018., a ovršna 24. 12. 2018. a u točki I je preinačena presudom VTS

RH

od 30. 10. 2018. te presđeno da se nalaže tuženiku platiti tužitelju iznos

od 500.000,00 kn sa kamatama od 1. 1. 2003. po točno navedenim kam. stopama te je pravomoćna dana 30. 10. 2018., a ovršna dana 24. 12. 2018.

Upraviteljica sudske pisarnice
Jadranka Ratkaj